

Pamiętając o Świątyni... „Mazel Tov!”

Motyw zdobienia żydowskiej obrączki ślubnej modelem budowli pojawił się już w średniowieczu. Zwieńczenie przybierało formę wyobrażenia wspólnego domu, w którym zamieszka para młoda, bądź też — jak w prezentowanym na naszym portalu [pierścieniu](#) — symboliczne przedstawienie Świątyni Jerozolimskiej. Zburzenie Świątyni jest motywem, który przewija się przez cały ceremoniał zaślubin i to z nim jest też związany słynny zwyczaj rozbijania kieliszka przez pana młodego.

Okrzyk zebranych „Mazel Tov!” (hebr. מזל טוב — „Na szczęście!”) i brzęk tłuczonego szkła — oto pierwsze skojarzenia z żydowską ceremonią ślubną. W rzeczywistości tradycyjny ślub w kręgu kultury żydowskiej jest wydarzeniem bardzo podniosłym i niezwykle radosnym (radość z jego powodu jest dla religijnego Żyda micwą, a więc jednym z nakazów religijnych), o głębokim znaczeniu duchowym. Składa się z dwóch najważniejszych etapów: *erusin* i *nisuin*, ma również charakter cywilno-prawny.

Zwyczajowe rozbicie, a następnie podeptanie ślubnego kielicha przez pana młodego dokonuje się dla upamiętnienia zburzenia Świątyni. Akt ten przypomina, że nawet w chwili największego uniesienia nie wolno nam zapomnieć o zniszczeniu Jeruzalem i pragnieniu powrotu do Ziemi Obiecanej.

Opracowanie: Kinga Kołodziejska (Redakcja WMM),

Ten utwór jest dostępny na [licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska](#).

Zobacz także: [obraczkę ślubną](#) w kolekcji Wirtualnych Muzeów Małopolski.

Tagi: [judaika](#), [Muzeum Okręgowe w Nowym Sączu](#), [Muzeum w Chrzanowie im. Ireny i Mieczysława Mazarakich](#), [biżuteria](#), [ślub](#), [licencje Creative Commons](#)